

Erezia deșertului albastru

Costel Zăgan

Deșertul mi-a invadat viața și casa Numai
patul această oază a singurătății în doi Con
trapunctează cu versurile lui de dragoste Lu
na se pierde printre pernele norilor nimbus și
cumulus Și totuși undeva pe metafora fierbinte
a nisipului Dintr-o clepsidră burdușită cu speran
țe de catifea Parcă îmi aud vocea
Și-acum dragă cititorule adio
intră și tu în paradisul lui Dio

Costel Zăgan, EREZII DE-O CLIPĂ II